

БОТЕВЧЕТА

ГОДИНА III, БРОЙ 3, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА ОУ „Христо Ботев“ – гр. Добрич

януари 2025

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2023; Втора награда – 2024
Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2023; Втора награда – 2024

ТРАДИЦИИ

ИНОВАЦИИ

ПЕРСПЕКТИВИ

85 ГОДИНИ С ИМЕТО НА БОТЕВ

100 ГОДИНИ ПРОСВЕТНО ОГНИЩЕ

Г-жа Красимира Георгиева
Директор на ОУ „Христо Ботев“

Скъпи ученици, уважаеми колеги,
Казват, че човек в живота си трябва да направи три неща: да посади дърво, да възпита децата си и да остави следа след себе си. Да създадеш училище обаче е едно свещено благодеяние, което събира в себе си всичко това, защото освен желанието се изисква пълно себеподаване на тази кауза – мечти, търпение, воля, сърце, душа и много любов.

Вече 85 години Основно училище „Христо Ботев“ пази онзи съзидателен порив на всички личности, които вложиха енергията, младостта и знанията си, за да превърнат училището в синоним на дом, който събира мъдростта, опита и приятелството.

Днес за пореден път отдаваме заслужена благодарност на първите учители, които съградиха основите на нашето училище.

Такива са фактологичните контури на историята. Зад тях стоят усърдието, упоритостта и сърцата на всички онези стотици хора, преминали през коридорите на просветния храм.

А какво още освен любов е нужно, за да върви напред едно училище?

Преди всичко високо поставени цели и силно развито чувство за дълг и отговорност към бъдещето. През всички тези 85 години нашето училище успя да обедини много хора – учители, ученици, родители, съмишленици и съратници. Днес никой от нас не забравя, че нашето школо е орисано с думите на патрона ни, завещал за поколенията мъдрите думи: „Само онзи, който е свободен, само той може да се нарече човек в пълния смисъл на думата.“

Основно училище „Христо Ботев“ е обществена институция, в която учителят има ролята на водач, наставник, будител. Това е знак за емоционална, интелектуална и професионална приемственост, която създава и на ученици, и на учители усещането, че са част от една общност. Ето така паметта за миналото става завет към бъдещето.

Скъпи наши ученици, отправям ви следното послание: давайте полет на мечтите си и нека целите ви да са високи! Не бягайте от усилията, които са нужни за тяхното постигане!

Скъпи колеги и приятели, вие сте истинските герои в нашето училище! Въпреки предизвикателствата на времето, в което работим, вие не се уморявате да създавате личности, отговорни и свободомислещи граждани, но най-вече – добри хора! Благодаря Ви за любовта към учителстването!

Нашето училище с енергията си върви уверено напред, в непрекъснат диалог с времето. Нека помним, че всички поколения – минали и настоящи, пишем историята на Основно училище „Христо Ботев“ и го превръщаме в сакрално място, в училище със съвременна европейска визия!

Красимира ГЕОРГИЕВА

Нашето бъдеще

Стр.4

Календар на важните дати

Стр.4

Нови инициативи

Стр.3

Маркери на памет – стр. 2

Арт пространства – стр. 3

Времеви хоризонти – стр. 4

Да си поговорим за – стр. 5

Силата на думите – стр. 6

Творчески възходи – стр. 7

Герои на знанието – стр. 8

Нови перспективи – стр. 8

МАРКЕРИ НА ПАМЕТА

Уважаеми ученици, колеги, има нещо величествено в благородното дело да създадеш училище, да вградиш в него мечтите си, да му вдъхнеш неповторим дух, всичко това да стане традиция и най-трудното – с любов да го предадеш на поколенията, да го развиват, пазят и да продължат делото. Такова благородно дело е нашето училище – Основно училище „Христо Ботев“. То обединява през годините мечтите на хиляди ученици, преминали през училищния праг.

25 октомври 2024 г. е изключителна дата в нашия училищен живот. На този ден през далечната 1940 година Съветът на директорите и главните учители в току-що освободения Добрич на свое заседание решава да преименува бившето румънско училище №3 във Втора средишна прогимназия с името на гениалния поет и революционер Христо Ботев. Училището наследява сградата на Средното търговско училище, построена през 1927 г., подпомогната от Търговската камара, прекратява дейността си през 1935 г., но поради огромния интерес към него, училището отваря врати на следващата година.

Пред есента на 1940 г. Южна Добруджа е възвръната към Майка България съгласно Крайовската спогодба. Цяла България ликува, ликуват и добруджанци. Училищата отварят вратите си за българските деца в областта. В нашето училище от 7 октомври до 13 октомври се записват 507 жадни за знания деца, които поставят началото. Още на следващата година, на 2-ри юни тържествено се отбелязва Денят на Ботев – традиция, достигнала и до нас.

Следват – строежът на новото крило на училището и застрояването на трети етаж и физкултурен салон. През 1995 г. в двора на училището е издигнат паметник на Христо Ботев с подкрепа на Училищното настоятелство, на юбилейните тържества присъства и Боян Ботйов – правнук на брата на поета. И така година след година училището става „нашето училище“, в което са учили вашите майки и бащи, по-големи братя и сестри, а сега учите вие и вашите приятели.

Днес, вие скъпи ученици, сте тези, които изпълвате с живот това училище, вие ще добавите още една запомняща се година в неговия летопис. Направете годината незабравима с успехи, спортни постижения, медали, но и с емоции от нови приятелства и преживявания. За всички от тази учебна година ще се знае, че са били част от 85-годишния юбилей на ОУ „Христо Ботев“.

Димитричка ПЕТРОВА
Зам.-директор на ОУ „Христо Ботев“

177 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ХРИСТО БОТЕВ

Братя българи, тефтерчето на войводата сега лежи в ръцете ни като реликва, откъсната от времето. Малко, износено, с пожълтели страници и разкъсани краища — то е тих свидетел на един кратък, но изключителен живот. Не знаехме кой пръв го бе отворил, но когато думите му оживяха, всички мълкнахме.

Прелиствайки страниците, ние все повече се докосваме до живота на Христо Ботев. За детството му в Калофер, където първите му мечти са били свързани с планините и песента на Балкана. Там, под сенките на вековните букове, Христо се е учил на бунт от самата природа. После — в Одеса, където е копнеел да види родината си свободна, и в Букурещ, където е пренесъл своите стихове и идеи в живота на съмишлениците си. Всяка дума от тефтерчето дишаше с онази яростна любов към България, която ни беше събрала всички.

Докато разгрътахме страниците, разбирахме неговата решителност и готовността му да се жертва. Всяка цифра, всяка бележка разказваше историята на човек, който не допускаше пропуски дори в най-дребните детайли. Организираше ни с такава точност, сякаш знаеше, че всеки миг е ценен. Всяка записка отразяваше силата на неговия дух, който не се поддаваше на страх или умора. Всяка буква, всеки знак говореше за делото на Христо Ботев. В списъците с четници, в изчисленията и допълващите записки виждахме живота му, посветен на борбата за свобода. Те разкриваха пред нас не просто водача, а човека, който живееше с мисълта за другите. Виждахме неговия огнен поглед, когато държеше реч пред нас, когато вдъхновяваше дори най-колебливите. Чувахме гласа му, силен като буря, която разтърсваше робството. Ботев беше повече от пълководец — той беше събирателна сила, човек, който носеше на раменете си тежестта на нашите съдби, както и съдбата на България.

Но имаше и друго — в тефтерчето откривахме неговата дълбока човечност. Понякога на полето, когато нощта беше тиха, си припомняхме редове, където Христо пишеше за саможертвата: „Води ли тази смърт до свободата, или само до нова скръб?“. Знаехме, че е обмислял всеки свой ход, че е осъзнавал цената, която плаща. Но въпреки това беше готов да се изправи срещу смъртта, защото вярваше, че нашата саможертва ще доведе до пробуждане.

Някъде към края засянаха заветните слова: „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира!“. Тези думи не бяха просто записани — те изразяваха един достойно изживян живот, защото отразяваха делата на един достоен българин, превърнал копненията си в цел, а мечтите — в най-висша ценност.

Тефтерчето вече не е просто предмет. То стана символ на всичко, което Ботев беше — неговата храброст, неговата болка, неговата вяра. Днес то ни напомня за неговата решителност, за онази непоколебима сила, която ни вдъхновява да вървим напред. Обещаваме, че няма да го забравим, защото Христо Ботев не е само герой от миналото — той е наш брат, наш учител, той е нашият безсмъртен водач. И макар че вече го няма сред нас, неговите думи ще останат живи и ще живеят в паметта на идните поколения.

Мартин МОНЕВ, 6. клас

УРОК ПО РОДОЛЮБИЕ

На 22 октомври 2024 г., по обед, в кинозалата на ОУ „Христо Ботев“ – град Добрич се проведе урок по родолюбие с актьора Искрен Красимиров, който всъщност е и внук на един от четниците на Христо Ботев през далечната 1876 г. Поводът за събитието беше отбелязването на Деня на народните будители, който чества се ежегодно на 1-ви ноември.

И макар че г-н Красимиров е чест гост в нашето училище, учениците много се вълнуваха за срещата си със съвременния будител, тъй като всички знаят, че той е доказал се историк, актьор и писател и с нетърпение го очакваха отново да пристигне в залата.

Мъжът беше предрешен като духовник с расо. Представи на децата по интересен начин ролята на народните будители в живота на българското общество от миналото до наши дни. Не пропусна да отдели специално внимание на видни наши възрожденци като Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, д-р Петър Берон, Васил Левски, Васил Априлов и разбира се, Христо Ботев.

От време на време г-н Красимиров спираше своя увлекателен разказ, за да зададе на учениците въпроси, свързани с книжовното дело на българите. Някои деца, дали верен отговор, получиха като подарък книгата „История славянобългарска“ от Паисий Хилендарски, а други – изображения на най-изявените ни будители от миналото на България. В края на срещата всички задружно викаха „Да живее България!“ и „Ураааа!“ с много ентузиазъм и искрица родолюбие, запалена у тях след срещата с пламенния гост учител.

Ботевци напуснаха залата с усмивка и вълнение, че са потомци на достойни българи. Те благодариха на г-н Красимиров за невероятното пътешествие във времето, както и за силните емоции, свързани със славното минало на България.

Ани РАШЕВА, 7. Б КЛАС

ЗА ДЕНЯ НА НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ

Поклон, Будители народни!
Благодарим! Благодарим!
Чрез Вас пречистени, свободни,
нов свят ще съворим!
Поздрав от 1. клас

– ЦИФРОВИЯТ ВЕСТНИК –

НОВО АРТ ПРОСТРАНСТВО

С участието си в Национална програма „Осигуряване на съвременна, сигурна и достъпна образователна среда”, Модул „Съвременна среда за качествено обучение по хуманитарни науки, изкуства и спорт“ екипът на Основно училище „Христо Ботев” – гр. Добрич създаде за своите възпитаници атрактивна и уютна читателска среда, която привлича интереса на децата към четенето и използването на книгата като ресурс при подготовката на различни проекти и самостоятелни задачи.

Тази реализация спомага за обогатяването на учениците с нови знания, като същевременно е предизвикателство, с което се стимулира тяхната активност в образователния процес.

Създаването на кърт за четене осигурява условия за равен достъп до училищно образование и повишава качеството на образователния процес, както и компетентностите и уменията

на учениците. Той е оформен във фойейто на третия етаж в сградата на училището и привлича вниманието на учениците със своята спокойна атмосфера и атрактивен дизайн.

Целта на инициативата е създаденият кърт за четене да се превърне в място, което да подпомага творческите изяви, въображението и способността за мислене на децата чрез провеждането на различни образователни и културни дейности, да създаде интерес и любов към книгите у тях и да формира навици за четене.

Предвидено е в този кърт за четене да се реализират различни съвместни инициативи с Регионална библиотека „Дара Габе” – град Добрич – литературни четения, срещи с местни писатели, сценични прочити на любими художествени произведения, рецитали, беседи, създаване на литературни лексикони, читателски дневници и всякакъв вид дейности, популяризиращи четенето и насърчаващи мисленето, въображението, креативността и уменията за работа в екип на учениците.

В училищния кърт за четене учениците разполагат със съвременен библиотечен фонд, състоящ се от разнообразна художествена, научна и специализирана литература. Вярваме, че в това художествено пространство ще се засили неформалното общуване между учениците и ще се подобри комуникацията помежду им, както и обмена на идеи и споделянето на прочетената информация.

Деница ГЕОРГИЕВА

В Основно училище „Христо Ботев“ новата учебна година започна с вдъхновяваща инициатива – учредяването на първия ученически съвет

Учредяването на Ученически съвет към ОУ „Христо Ботев“ е голяма крачка към утвърждаването на училището като място, където ученикът е не само участник в учебния процес, но и активен създател на неговата среда.

Идеята за съвета се роди от желанието на учениците да имат повече възможности да изразяват своите идеи, да участват в решенията за училищния живот и да създават проекти, които обединяват и вдъхновяват. След продължителна подготовка, включваща срещи с учители, анкети сред учениците и дебати в часовете по гражданско образование, ученическият съвет вече е факт.

Съветът е ръководен от избран председател и заместник-председател, а всяко решение се взема след консултация с останалите членове.

На първата си среща, състояла се в началото на годината, ученическият съвет очерта основните си цели. Сред тях са: организиране на благотворителни и културни инициативи; създаване на „Ден на идеите“, в който всеки ученик може да сподели предложение за подобрения в училище; провеждане на събития, които обединя-

ват ученици, учители и родители.

„За нас е важно да покажем, че мнението на учениците има значение. Съветът е шанс да чуем всеки и да направим училището по-добро място за всички“, сподели председателят на съвета по време на срещата.

Инициативата е приветствана от учителите, а директорът на училището, госпожа Георгиева, изрази увереност, че ученическият съвет ще бъде двигател на положителна промяна: „Децата са пълни с идеи и ентузиазъм. Даваме им възможност да се изявяват, защото вярваме, че те могат да създадат една по-сплотена и вдъхновяваща училищна общност.“

Моника ДИМИТРОВА, 6. клас

ПОДЛЕЗЪТ ДО ОУ „ХР. БОТЕВ“ – ОАЗИС НА ИЗКУСТВОТО Интервю на Ванеса Петкова с художника Радослав Рудачев - Руди

– Казват, че изкуството има силата да променя света около нас и да създава красота дори там, където никой не я вижда. Доскоро подлезът до нашето училище беше мрачно, занемарено място, което повечето хора избягваха. А сега, благодарение на Вашите рисунки, той е светъл, цветен и вдъхновяващ. Какво Ви мотивира да се захванете с този проект?

– *Благодаря за добрите думи! Честно казано, този подлез винаги ме е натъжавал. Минавал съм оттук много пъти и си мислех, че нещо толкова сиво и потискащо няма място в близост до училище, където кипи живот. Исках да създам пространство, което да вдъхновява, а не да отблъсква.*

– Трудно ли беше да преобразите това място? Пред какви предизвикателства бяхте изправени?

– *Да, действително имаше доста и различни предизвикателства. Самият подлез беше много занемарен – графити, боклуци, мухъл... Наложих се първо от Общината да го почистят и да подготвят стените за рисуване. Но най-трудната част беше да уловя духа на това място – неговата история, неговите хора, и да го превърна в изкуство, което говори на всички.*

– Темата на рисунките Ви е много красива – Среща на Миналото с Настоящото и Бъдещето. Кой Ви помогна да реализирате проекта?

– *Децата от школата ART HERO са моята дясна ръка. Сред тях има и настоящи, и бивши възпитаници на училище „Христо Ботев“. Заедно обмисляхме решенията за визията и*

след като Община град Добрич одобри предложението ни, започнахме реализацията на проекта с Богдан, Ванеса, Андрея, Лиля и Коцето. По принцип нашата школа е създадена с идеята творците в нея да радват с изкуството не само себе си, но и другите хора.

– Какви техники на рисуване приложихте?

– *Изрисувахме подлеза с няколко техники – оцветихме основите с фасаж и боя за външни условия и след това започнахме да оцветяваме с флакони!*

– Какво е Вашето послание за новото арт пространство?

– *Всяко пространство, колкото и мрачно или забравено да изглежда, може да бъде променено. Нужно е само малко въображение, труд и желание. Изкуството има силата да обединява хората и да прави света по-добър.*

– След това грандиозно начинание какви са Вашите следващи проекти?

– *Изрисувахме наскоро с друга част от художниците в школата зала за бойни изкуства, която се намира в комплекс „Русалка“. В момента освежаваме лобито на детското отделение в болницата. След него следват няколко училища, детски градини и различни школи.*

– Благодарим Ви, че направихте мястото, през което минаваме всеки ден, толкова красиво и вдъхновяващо!

– *И аз благодаря, че оценявате труда ни. Щастлив съм, че този подлез вече е част от живота ни. И помнете – вдъхновението може да бъде намерено навсякъде!*

ДЕТСКО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ В УЧИЛИЩЕ ЗА РЕД, СИГУРНОСТ И ОТГОВОРНОСТ

Смело и новаторско начало беше поставено в ОУ „Христо Ботев“. На 4 октомври 2024 г. в училището бе учредено Детско полицейско управление. Идеята за този проект е плод на съвместните усилия на ръководството на училището, класните ръководители и представители на местната полиция. Целта е учениците да се научат на дисциплина, сътрудничество и умения за разрешаване на конфликти по конструктивен начин, като същевременно изградят навици за активна гражданска позиция.

Проектът обхваща цялата страна и предвижда в един клас да се изнасят ежемесечно беседи от различни институции, свързани с превенцията на младите хора.

На тържествена церемония, в присъствието на директора на училището, учители, ученици и представители на местната полиция, Управлението официално започна своята дейност. Главният инспектор Добромир Пеев – началник на Първо

РУ-ОДМВР –Добрич и директорът на ОУ „Христо Ботев“ г-жа Георгиева подписаха споразумение за партньорство, а децата от Детското полицейско управление произнесоха клетва, в основата на която стои етичният кодекс на малките полицаи.

Съорганизатори в проекта са Министерството на вътрешните работи, Министерството на младежта и спорта, Министерството на образованието, Министерството на правосъдието, Българският червен кръст, Българската православна църква и Националното сдружение на общините в Република България.

Доротей БОНЕВА

МОЯТА СРЕЩА С ДИМИТЪР БЕРБАТОВ

На 25 ноември 2024 г. като член на „Клуб 2023“ на фондация „Димитър Бербаков“ имах възможността да се срещна лично с председателя на сдружението и да разговарям с него на теми, които са интересни, както за мен така и за другите деца, които присъстваха.

Фондацията на Димитър Бербаков, всяка година отличава изяви деца в различни области (изкуство, спорт и наука), които са постигнали изключително високи резултати. След обстоен преглед се излъчват и одобряват кандидатурите на децата за клуба за съответната година и категория.

Благодарен съм, че бях част и от XVI годишни награди "Успелите деца на България". Това е страхотно признание за моите успехи по математика през изминалата година. Фондацията организира гала вечеря за участниците в клуба, както и предварителна среща със самия Димитър Бербаков. Цялото събитие наистина успя да накара всяко едно дете да се почувства специално, ценено и успяло! А срещата, по време на която имахме възможност да чуем от първо лице за пътя на Бербаков, неговите мечти, цели и постижения, беше много вдъхновяваща. Всяко дете, което имаше желание, можеше да зададе своите въпроси към този успешен българин – модел за подражание на много от нас.

В следващите няколко реда ще ви разкажа какво научих от него и какво ми направи най-голямо впечатление.

Срещата с Димитър Бербаков се състоя в една от конференнтните зали на грандхотел „Милениум“ в София, където беше и гала вечерята след това. Очаквахме с нетърпение нашия кумир – да се докоснем до него, да почерпим от неговите знания и опит, разговаряйки с него.

Бербаков влезе в залата, веднага се усети енергията, която внесе със себе си. Всички погледи се насочиха към него, а когато започна да говори, всички деца, а и родители, се потопиха в историята, която ни разказа. С искреността си, с лекотата, с която говореше, и човечността, която струеше от него – Бербаков успя да докосне всеки един от нас!

Разказвайки ни за трудностите, които е имал по пътя си, и как въпреки тях, никога не е губил фокуса си и оставал верен на целите си, той ни вдъхнови да продължаваме да се развиваме и надграждаме в областта, която сме си избрали.

Един от въпросите на децата към него беше по колко часа на ден е отделял да тренира и да се упражнява. Отговорът на Бербаков и учуди, и същевременно не учуди никого, защото той разказа как е използвал всяка свободна минута да тренира и да става по-добър в това, което прави. И въпреки, че неговата любов е футболят, той е осъзнавал, че за да се развива в тази сфера не е достатъчно само да се тренира, а едновременно с това – да завърши училище, да изпълнява задачите си, да учи език, защото за да играеш в големи чуждестранни отбори трябва да можеш да говориш английски език, който отваря много врати.

И тук последва моят въпрос, който беше „Как е решил да замине от България и да се премести да играе първо за „Байер Леверкузен“, Германия, а след това и в „Манчестър Юнайтед“, Англия, където достига върха на своята кариера, играейки в Английската Висша Лига?“

Бербаков, а и цялата аудитория, оцени въпроса като много интересен, защото много млади хора в България се чудят дали пътят им не е извън родината и дали си заслужава да заминеш в чужбина.

Сподели, че решението му не било спонтанно, а дълго обмисляно. В годините, в които е играл и тренирал в България е видял, че ако иска да продължи да се развива и надгражда като футболист, той трябва да излезе и да играе за по-големи и по-силни отбори, а именно такъв се явява и отборът на „Байер Леверкузен“. Въпреки трудностите, които имал като чужденец, нов играч, идващ от малка страна, той не се отказал, а е продължил да преследва целите си – да тренира упорито, да надгражда и надскача себе си и собствените си възможности, да калява волята и дисциплината си, за да изкачи и следващото стъпало в кариерата си. Много трогателни истории разказа за загубите, които е преживявал по време на този процес.

Защото успехът идва не само с победи, а и с много загуби и как всяка една загуба, всеки един загубен мач или пропуснат гол го е правил по-силен и по-устремен. Но за да стигне до момента, в който загубите са го мотивирали, а не демотивирали, също е трябвало да извърви дълъг път – път, в който са му помагали неговите родители, приятели, треньори, ментори и съотборници. Показа на нас, децата, колко е важно да се обградиш с хора и среда, в която да можеш да растеш и да надграждаш, а не да се чувстваш потиснат или пък „дърпан назад“.

И така с много труд и постоянство е бил забелязан и от „Манчестър Юнайтед“, където преминава голяма част от активната му кариера. Той постига всяка една от целите си, като не губи фокуса си върху нея и като не си позволява разсейване.

За мен лично разговорът с Димитър Бербаков беше много мотивиращ, изключително интересен и вдъхновяващ.

Йоан ДИМИТРОВ, 6. клас

КАЛЕНДАР НА ВАЖНИТЕ ДАТИ

Национален ден на четенето

Денят на четенето в нашето училище имаше фантастичен успех, подхранван от вдъхновяващото мото: „Иновациите започват с четенето!“

Учениците от 1. до 7. клас се потопиха във вълнуващи истории, откривайки нови идеи, перспективи и безкрайни възможности на всяка страница. Денят включваше интерактивно четене на глас, работилници за разказване на истории, илюстрации по художествени сюжети, викторини, среща с любим писател, изработване на малки книгоразделители, размяна и подаряване на книги.

Всяка история разпали творчеството, като показва на малките читатели как книгите могат да отворят врати към изобретателността и откривателството. Светът на книгите е необятен, но прекрачиш ли веднъж в него, ставаш все по-уверен, изразявайки своите идеи и въображение.

Денят на четенето за пореден път ни напомни, че иновациите започват от потребността за четене, защото четенето поражда креативност, а креативността – творчески личности.

Симона ИВАНОВА, 7. клас

16.10. – Световен ден на хляба

В три последователни дни основната тема в 1. Б клас беше хлябът. Децата се потопиха в чудния свят на приказките, месиха хляб, а след това с лекота намериха отговора на една доста трудна гатанка:

Колят ме, возят ме през поле широко, мачкат ме, тълчат ме, бият ме жестоко. И под камък в тъмен замък, без да имам някой грях, просто стриват ме на прах. После във вода и огън ме захвърлят – пак тревога. А накрая ме изваждат и от обич ме изяждат. Що е то? (жито, брашно, хляб)

След като разбраха колко време семенцето прекарва в нивата, с какъв уред са жънели в миналото, какво е диканя и как се ползва за вършитбата, децата стигнаха до заключението, че от миналото до наши дни пътят на хляба е бил дълъг и труден.

Първокласниците научиха, че „От хляба по-голяма няма“ и колко много трябва да ценим хляба, който

ежедневно присъства на трапезата ни. Те разбраха, че да стане хлябът вкусен и сладък, не е достатъчно да си събрал най-доброто зърно, а трябва да си добронамерен и да добавиш щипка любов.

На празника на хляба всички ученици бяха възнаградени с най-вкусните и единствени по рода си гевреци, които хапнаха с удоволствие.

Поклон пред хляба!

В. ИВАНОВА, К. РАЙЧЕВА

По повод **МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН НА ТОЛЕРАНТНОСТТА** – 16 ноември, членовете на Училищния съвет при ОУ "Христо Ботев" проведоха занятия на принципа "Деца обучават деца".

Чрез презентация малките ученици разбраха значението на думата "толерантност" – милосърдие, добродушие, състрадание, уважение, приятелство, търпение, разбиране, приемане. Научиха кои са основните черти на толерантната личност и защо трябва да бъдем толерантни помежду си.

Всеки ученик остави своя различен отпечатък на "Дървото на толерантността" и всички се хванаха за ръце, за да покажат, че всички сме равни.

– ЦИФРОВИЯТ ВЕСТНИК –

На 20 декември, Игнажден, двоят на Основно училище "Христо Ботев" оживя в магията на коледния дух, превръщайки се в сцена за едно незабравимо коледуване. Събитието, организирано от ученици, учители и родители, събра десетки хора от цялата общност, които дойдоха да усетят празничната атмосфера.

Игнажден, известен като деня, който бележи началото на коледните празници, е натоварен с особена символика в българската традиция. Според вярванията, този ден определя каква ще бъде годината в зависимост от първия човек, който прекрачи прага на дома. Наричанията за здраве, берекет и сполука, характерни за коледуването, имат особена сила именно на Игнажден.

Програмата започна с традиционния ритуал на коледуване. Група ученици, облечени в народни носии, изпълниха коледарски песни и наричания за

здраве, берекет и благоденствие. Със звънки гласове и жизнерадостни усмивки те донесоха усещане за автентичност и топлина. Коледарите отправиха пожелания за плодородие и благополучие. Специално внимание бе отделено на пресъздаването на обичаите, свързани с наричанията, които включ-

ваха традиционни фрази и жестове, съхранили духа на старите времена. Ритуалът включваше и символично разчупване на коледна пита, придружено с молитви за здраве и сполука през новата година.

След ритуала, всички присъстващи бяха поканени да се присъединят към кръшно хоро, водено от най-малките коледари. "Това е нашият начин да запазим и предадем българските традиции на следващите поколения," сподели зам.-директорът на училището г-жа Петрова.

Коледуването в двора на ОУ "Христо Ботев" не само събра общността в духа на празника, но и показа, че традициите са живи и значими за младото поколение. Събитието завърши с обещание тази прекрасна традиция да бъде предадена и на идните поколения, за да продължи да грее като светлина в живота на децата.

Ванеса КРАЛЕВА, 7. клас

ДА СИ ПОГОВОРИМ ЗА...

ПРОФЕСИЯ ПОЖАРНИКАР

Децата от 2. Б клас имаха щастливата възможност да поговорят за работата на огнеборците на среща с г-н Мартин Стефанов – родител на наш ученик, който работи в Противопожарна служба, гр. Шабла.

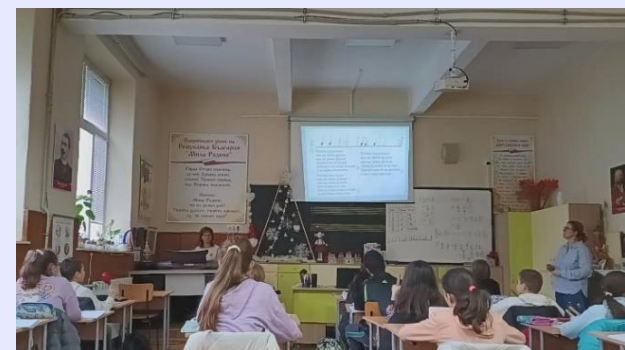
Всички с огромен интерес изслушаха обясненията към презентацията, снимките и видеото за защита от огнена стихия и научиха част от тайните на огнеборците, както и интересни факти и нови думи като: шланг, струйник. Най-вълнуващо се оказа сглобяването на екипно облекло и пожарникарски маркуч, а за финал – всеки от класа получи грамота.

Симона АТАНАСОВА, 7. клас

Малко преди коледните празници в 5. А клас бе проведен бинарен урок по музика и математика на тема „Математика в музиката“.

В сериозна и в забавна форма учениците, с помощта на своите учители Цв. Димова и П. Тодорова затвърдиха своите знания за нотните стойности, метрума, равноделните размери в музиката и връзката им със знанията за обикновените дробни.

Часът протече изключително емоционално. Заклучението, до което стигнаха Ботевци, беше, че музиката не би съществувала без математиката.

Бинарен урок по музика и математика

БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТТА

Поредица от благотворителни дейности иницираха Ботевци от началото на тази учебна година.

Със съдействието на ръководството на училището представители на Ученическия съвет и ученици от 4. А клас зарадваха с коледни подаръци децата в Детското отделение към МБАЛ Добрич.

Преслав Ангелов – ученик в 3. Б клас, с парите от последния си рожден ден закупи 18 книжки за малките читатели на Регионална библиотека „Дора Габе“ в гр. Добрич.

Учениците на г-жа Доротейя Бонева дариха къщички за птици на Центъра за защита на природата и животните в гр. Добрич.

Малките жестове разкриват големи сърца.

Владена ЯНУЛЧЕВА, 7. клас

ПОВЕДЕНИЕТО НИ ПРИ БЕДСТВИЯ

При възникване на бедствие учениците обикновено реагират съобразно предварителната си подготовка и инструктажи. Добрата организация и ясните указания от преподавателите са ключови за запазване на реда и предотвратяване на паника.

В нашето училище често се провеждат тренировки за евакуация, които имат за цел да изградят у децата умения за адекватна реакция при бедствия и аварии. Правилното позициониране в класната стая, спазването на маршрутите за евакуация и събирането на предварително определен сборен пункт са сред основните мерки за безопасност.

Симеон МЛАДЕНОВ, 7. клас

ОКАЗВАНЕ НА ПЪРВА ПОМОЩ

По инициатива на учениците от 4. Г клас и техния класен ръководител г-жа Марияна Кънева училището беше посетено от екип на бърза помощ – линейка и медицински специалисти. Медиците разказаха на децата какво означава да си фелдшер, как се оказва спешна помощ и защо е важно да запазим самообладание в критична ситуация.

Децата се запознаха с оборудването в линейката и научиха важни техники за оказване на първа помощ. Събитието беше изключително полезно и вдъхновяващо, като събуди у всички интерес към медицината и здравната грижа.

Дария РАДЕВА, 7. клас

– ЦИФРОВИЯТ ВЕСТНИК –

ДЕН НА ПОЕЗИЯТА И МУЗИКАТА

Поезията е езикът на сърцето, улавящ емоциите, които думите не могат да изразят. В Деня на поезията и музиката, 1 октомври, нашите седмокласници се докоснаха до красотата на поетичното изкуство по време на откриването на гостуващата в Дом-паметник „Йордан Йовков“ фотодокументална изложба, посветена на един от най-бележитите български лирици – Пею Яворов.

Изложбата бе открита с музикални изпълнения на живо, включващи класически произведения и интерпретации на популярни мелодии. Сред експонатите посетителите можеха да видят редки издания на поетични творби от Пею Яворов, негови ръкописи и писма, които отразяват историята на Яворовото поетично изкуство.

Документалните фотоси представя главният уредник на къща му-

зей „Пею Крачолов Яворов“ в София Иво Милтенев, чието слово бе допълнено от пленителна смесица на музикални композиции и емоционална поезия от Яворови стихове.

Учениците бяха впечатлени от богатството на изложбата и от атмосферата, създадена от съчетанието на музика и поезия. Художествената хармония между звук и език се превърна във вълнуващ празник за душата.

Организаторите на събитието подчертаха, че участието на млади хора е изключително важно не само за популяризирането на културното наследство в региона, но и за духовното развитие на новото поколение.

Нина СТОЙКОВА, 7. клас

СВЕТОВЕН ДЕН НА ДОБРОТО

Знаете ли, че една изконна българска думичка празнува на 13 ноември, и то в цял свят?

Думата е ДОБРО (доброта).

„Добро“ е петата буква в първата наша писменост, глаголицата, която пази в себе си смисъла на съществуването, а добротата е определящата сила в живота и един от основните признаци на човечеството – човекът като върши добри дела, проявява божествена сила и действа според волята Божия. Доброто носи радост и щастие, отправя се с любов, помага на другите хора да преодолеят болката си и да погледнат ведро напред.

Именно доброто и добруването са в основата на благотворителните инициативи, но по-интересно е, че доброто е семантичният събрат на благ, което обяснява защо нашите послания за нечий празник са пожелания, благославящи своя притежател.

Изхождайки от етимологичната представа на добротата, учениците от 6. Б и 7. В клас при Основно училище „Христо Ботев“ – гр. Добрич изненадаха своите преподаватели с персонално изработени за тях картички, с които ги поздравяват за Деня на доброто, като открояват техните най-силните добри качества.

Нека с тази малка (по)стъпка разтворим широко сърцата си към добротата, благото и добруването.

Честит Световен ден на ДОБРОТО!

Сиана БОЖИДАРОВА, 6. клас

СИЛАТА НА ДУМИТЕ

СВЕТОВНИЯТ ДЕН НА СЪРЦЕТО

Сърцето е не само физически орган, който изпомпва кръв, но и символ на живота, на нашите емоции, стремежи и мечти. То е движещата сила, която ни подтиква към действия, радости и понякога – към болка. Може би затова здравето на сърцето е толкова важно за цялостното благополучие на човека – защото то е не само орган, но и метафора на самото съществуване. Когато сърцето е здраво, целият организъм функционира оптимално, но когато то не е в добро състояние, всичко започва да се променя. Затова денят, посветен на сърцето, не е само повод да говорим за здраве, а и възможност за задълбочен размисъл как да се грижим за най-важния орган в нашето тяло и как да водим здравословен живот, изпълнен с радости.

На 29 септември в Основно училище „Христо Ботев“ се отбеляза Международният ден на сърцето, ден, в който учениците и учителите се обединиха около една важна мисия – да научат как да се грижат за здравето на сърцето.

Учениците от 7. Б клас иницираха открит урок, посветен на функцията на сърцето и как правилното хранене, физическата активност и избягването на рискови навици могат да съхранят здравето на този важен орган.

Двама от учениците влязоха в ролята на медицински лица и запознаха своите съученици със здравословни практики и важността на превенцията на сърдечни заболявания. Те разгледаха рисковете от нездравословни навици като тютюнопушене, неправилно хранене и липса на физическа активност и осъзнаха, че с малки стъпки могат да направят голяма разлика за здравето на своето сърце.

Международният ден на сърцето в училището беше не само повод да научим повече за сърцето като орган, но и да се замислим за качеството на живота, който водим. Той ни напомни, че всеки избор, който правим – от храната, която консумираме, до нивото на стрес и физическата активност, се отразява на нашето сърце и здраве. Събития като това показват, че да бъдеш здрав не е само въпрос на липса на болести, а на активната грижа за себе си и осъзнаване на важността на здравето във всички негови аспекти.

Нека всеки ден да бъде повод за по-добра грижа за нашето сърце, защото то е двигателят на живота и ако е здраво, ни позволява да живеем с пълни сили и енергия.

Теодора ДИМИТРОВА – 7. клас

ТВОРЧЕСКИ ВЪЗХОДИ

ЗИМНА ЗАБАВА

Бавно се сипе снегът.
Падат ли, падат снежинки...
Затрупан е вече целият път
от тези изящни балеринки

Навън поглеждам с надежда –
игри и забава ме чакат,
обличам дебелията зимна одежда,
зъбите ми от студ тракат.

Температурата няма значение
за доброто ми настроение.
Важното е да сме заедно в игрите,
да са ни щастливи дните!

Анелия ЕНЧЕВА, 7. клас

ТРЕПЕТ

Есента със смях пристигна,
на лятото с листо намигна.
Вятърко ни пак припомни:
„Веч сте ученици скромни!“

Раници изпъстрят двора,
септември шепне вдъхновено слово..
Игри и плажни приключения
сменихме със учебни вдъхновения.

Уроци, сметки и задачи
решаваме – умът не плаче!
Формули и текстови есета
пишем, устремени към целта!

Но веселбата не оставаме назад –
филм ще снимаме – от предишния по-як!
Ний сме креативните деца –
Ботевци с талант без граница!

Ванеса Петкова, 7. клас

БЪЛГАРИЯ

По полята вятър вее,
на планините мъгла пълзи.
В България сърце витае,
тук е домът на моите мечти.

Реки шумно минават,
мечти и спомени носи земята.
Тук се раждат герои и съдби,
тук всеки камък е част от историята.

Във всеки кът на тази земя
се крие красота и сила.
Българийо, в тебе съм живял,
в тебе ще живея, докато сърцето ми бие.

От Черно море до Балкана,
пейзажите ти ме пленяват.
Българийо, ти си вечна,
и в сърцето ми винаги ще останеш!

Венцислав ЖЕЛЯЗКОВ, 7. клас

Творчески прочит на Вазов

Опит за биография

Енис НИХАТ, 7. клас

Представлението

Рая МИХАЙЛОВА, 7. клас

ЕКОУЧИЛИЩЕ: Смислът на бъдещето

Международната програма на Фондацията за екологично образование – ЕКОУЧИЛИЩА, се утвърждава като най-голямата глобална инициатива за устойчиви училища, която обхваща не само класната стая, но и цялата общност. Програмата цели да ангажира следващото поколение в обучението чрез действия, които водят до устойчиви промени в ежедневието на учениците.

От старта си преди повече от 25 години, ЕКОУЧИЛИЩА се е доказала като важен фактор за образованието на младите хора в областта на екологията и устойчивото развитие. На национално ниво програмата се координира от Българското Движение „Син флаг“, което осигурява подкрепа на училищата и предоставя възможност за обмен на идеи и сътрудничество между учебни заведения в страната и извън нея.

Училищата, включени в програмата, стават част от едно голямо международно семейство, което отваря неограничени възможности за контакти, сътрудничества и обмен на опит. Участието на Ботевци в програмата е базирано на стандарта ISO14001:2004, който предвижда прилагането на система за управление на околната среда, като учениците играят централна роля в процеса.

Програмата следва методология, включваща седем стъпки, които всяко училище трябва да премине, за да се оцени успехът на предприетите инициативи. Процесът включва широк кръг от заинтересовани страни, като се прави цялостна оценка на резултатите. Училищата, които успешно изпълняват всички стъпки, получават престижното признание със Зелен флаг – международно признат символ за отлични екологични постижения.

С участието си в ЕКОУЧИЛИЩА ОУ „Христо Ботев“ не само изпълнява важни екологични задачи, но също така създава осъзнато и ангажирано поколение, което е готово да предприеме действия за устойчивото бъдеще на планетата.

Велина КОЛЕВА, 6 клас

БОБИ И РЕКАТА

(Разказ)

Боби беше малка видра, която живееше в едно село, разположено покрай широка и чиста река. Той обичаше да плува в нея, да ловува рибки и да играе с приятелите си. Но с времето започна да забелязва, че реката се замърсява от пластмасови бутилки, найлонови торбички и отпадъци, наслагващи се край бреговете ѝ.

Един дин, когато Боби плуваше по реката, забеляза, че водата беше станала мътна и неприятна на вкус. Проследи мътните ивици и откри, че фабрика в горната част на реката излива мръсните си води в нея. Видричката реши моментално да действа. Събра приятелите си – жабата Васко, рибката Немо, врабчето Лили и започнаха да събират отпадъците.

Задружната бригада дълго се борила с отпадъците във водата и по бреговете, но проблемът се оказал много по-голям и Боби реши да помоли хората за помощ.

Той привлече вниманието на една жена с дъщеря ѝ, които се разхождали по пътеката. Двете жени разбрали посланието на животинките и още същия ден започнали да организират масштабна акция за почитване на реката. Жителите на селото се събрали, извозили отпадъците и предприели превантивни мерки срещу бъдещо замърсяване.

Фабриката, която изливала отпадъците в реката, изградила пречиствателна станция, през която отпадъчните води преминавали, а след това се филтрирали повторно преди да се изляят в реката. Така не след дълго реката започнала отново да тече чиста и свежа, а животните се радвали на предишния си спокоен живот в нейното корито.

Боби бил щастлив, че с помощта на своите приятели и хората реката била спасена. Той знаел, че когато всички обединят усилия, природата може да бъде запазена.

Анатолий АНДОНОВ, 6. клас

НАШИТЕ УСПЕХИ

МАТЕМАТИКАТА – ЕЗИКЪТ НА ЖИВОТА

Математиката е много повече от числа и формули. Тя е ключ към разбирането на света, универсален език, който ни учи на логика, търпение и творческо мислене. Тя е сърцевината на всяка наука и мостът между мечтите и реалността. Именно този магичен свят от числа и закономерности вдъхнови Ботевци да се включат и през тази учебна година в престижни математически съревнования.

Коледното издание на международното състезание „Математика без граници“, проведено в

края на месец декември миналата година, събра хиляди млади таланти от цял свят. Сред тях бяха и нашите блестящи ученици, от 1. до 7. клас, които, въоръжени с остър ум и увереност, доказаха, че знанието няма граници.

Успехите в „Математика без граници“ са резултат от усилията на ученици, учители и родители, които заедно изграждат среда, насърчаваща ученето и развитието. Те са и напомняне, че когато работим усърдно и вярваме в себе си, можем да постигнем не-

ща, които надхвърлят мечтите ни.

Годината приключи с високи постижения и в други математически състезания, в които участваха Ботевци. Отличните резултати на нашите възпитаници в „Европейско Кенгуру“, в математическите турнири „Иван Салабашев“ и „Черноризец Храбър“ са доказателство за ефективната симбиоза от упоритост, отдаденост и подкрепа.

Кристиян АНГЕЛОВ, 6. клас

МАЛКИ ГЕРОИ НА ЗНАНИЕТО

Има нещо вълшебно в начина, по който децата откриват света. Те се учат да разплитат загадките на числата, да търсят скритите нишки на историята, да питат „защо“ и „как“ дори когато няма лесен отговор. И именно този устрем към знание доведе до впечатляващия успех на учениците от ОУ „Христо Ботев“, които покориха върховете на националните олимпиади по български и английски език, математика, география, биология, история и астрономия.

Ботевци не просто спечелиха грамоти и отличия, те ни напомниха, че истинският успех не е в титлите, а в пътя към тях.

Ученето често се възприема като натоварващ процес, изпълнен с изпитвания, домашни и уроци. Но за тези млади откриватели знанието е приключение. Въпросът „как работи вселената?“ ги отвежда далеч отвъд учебника по астрономия; желанието да разберат защо някои исторически събития променят хода на времето ги прави малки философи.

Този стремеж не е случайност. Той изисква усилия, дисциплина и най-вече вдъхновение – онзи тих пламък, който добрите учители запалват в сърца-

та на своите възпитаници

Спечелените отличия несъмнено са повод за гордост. Но онова, което остава скрито за публиката, са моментите на съмнение и трудности, преодолени с упоритост и подкрепа. Трудните задачи по математика, безкрайните опити да се запомнят сложни факти от биологията или да се напише безупречен текст по български език – всичко това е част от пътя към успеха.

И именно в тези „малки“ победи се раждат истинските герои на знанието. Те не се отказват, дори когато нещата изглеждат невъзможни.

Днес тези деца са вдъхновение за всички нас. Те ни напомнят, че ученето не е просто натрупване на информация, а начин да станеш по-добър – не само като ученик, но и като човек.

Може би успехите на учениците от ОУ „Христо Ботев“ ще останат само като етап в дългия им житейски път. Но едно е сигурно – пламъкът на любопитството, който днес гори в тях, ще продължи да осветява пътя им към нови върхове.

Сияна ГЕОРГИЕВА, 7. клас

ДУМИ ЗА СПОМЕН

В един свят, пълен с дигитален шум, все още има млади хора, които умеят да разказват истински истории – с думи, които докосват, и послания, които остават дълго след прочита. Това бе доказано за пореден път на миналогодишното издание на журналистическия конкурс „Григор Попов“, където

ученици от различни градове блеснаха с творческите си умения и журналистическата острота на мисълта.

Събитието бе изпълнено с емоция и вдъхновение, но най-запомнящият се момент несъмнено бе присъствието на внучката на самия Григор Попов Теменуца Иванова, с която нашите възпитаници успяха да разговарят след церемонията.

С топли думи тя припомни значението на честната журналистика и изключителната отдаденост на Попов към истината и свободното слово.

Журито, съставено от утвърдени журналисти, подчерта, че творбите не само показват таланта на младите автори, но и тяхната чувствителност към света около тях. Конкурсът „Григор Попов“ не е просто състезание – той е място, където се ражда надеждата за едно общество, водено от истината и стремежа към справедливост.

Анелия ЕНЧЕВА, 7. клас

БОТЕВЧЕТА

РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

Издава ОУ „Христо Ботев“ – гр. Добрич
Редактор: Магдалена Трифонова

Репортери: Сияна Георгиева, Кристиян Ангелов, Ванеса Петкова, Теодора Димитрова, Ани Рашева, Ванеса Кралева, Нина Стойкова, Сияна Божидарова, Симона Иванова, Йоан Димитров, Моника Димитрова, Мартин Монеv, Анелия Енчева, Симеон Младенов, Владена Янулчева, Симона Атанасова

Адрес на редакцията: Добрич, 9300
Ул. „Цар Самуил“ №14